

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 620/2016
24.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.Л., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Р.Д., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К 48/14 од 15.12.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 151/16 од 03.03.2016. године, у седници већа одржаној 24.05.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Л., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К 48/14 од 15.12.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 151/16 од 03.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К 48/14 од 15.12.2015. године окр. Д.Л., оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године и изречена му је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од једне године. Окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава на име трошкова кривичног поступка плати износ од 102.946,78 динара, на име паушала износ од 15.000,00 динара, као и да оштећенима Д.З.1, Д.З.2, И.З. и О.М. на име трошкова кривичног поступка плати износ од 286.632,00 динара, а оштећени су ради остваривања имовинскоправних захтева упућени на парницу.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 151/16 од 03.03.2016. године, усвајањем жалбе браниоца само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка укинуо првостепену пресуду у делу одлуке о

трошковима кривичног поступка и у том делу предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, док је жалбу јавног тужиоца и жалбу браниоца у преосталом делу одбио као неосноване, а првостепену пресуду у преосталом делу потврдио.

Против наведених првостепених пресуда бранилац окривљеног адв. Р.Д., поднела је захтев за заштиту законитости због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. и члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан, обе пресуде укине и предмет врати на поновни поступак.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Л., адв. Р.Д. је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву најпре указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП јер се пресуда заснива на доказима на коме се не може заснивати. У образложењу овог разлога бранилац наводи да је у овом предмету дошло до подизања непосредне оптужнице, да истрага није спроведена, да није донето решење о спровођењу истраге, да у току поступка ни окривљеном ни његовом браниоцу никада нису достављени допунски налаз и мишљење вештака неуропсихијатра од 29.04.2014. године, обудкциони налаз и мишљење вештака Института за судску медицину, записник о ванредном техничком прегледу Центра за техничке прегледе Р. ДОО од 17.03.2014. и 30.12.2013. године, затим записник о увиђају од 11.01.2014., 11.04.2014. године, који се помињу у оптужници, те да је посебно нејасно о каквим се записницима ради у вези са ванредним техничким прегледом Центра за техничке прегледе Р. ДОО од 17.03.2014. и 30.12.2013. године, посебно када се има у виду да је један од тих записника сачињен три месеца после критичног догађаја а један чак и пре критичног догађаја.

Изнетим наводима захтева бранилац у суштини указује на повреду одредбе члана 331. ЗКП и повреде одредаба о достављању писмена (члан 242. до 246. ЗКП), које повреде, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости. Осим тога, наводи о подизању непосредне оптужнице без спровођења истраге су потпуно без основа, с обзиром да је јавни тужилац, у смислу одредбе члана 331. став 5. ЗКП овлашћен да подигне непосредну оптужницу и без спровођења истраге, уколико прикупљени подаци о кривичном делу и учиниоцу пружају

довољно основа за оптужење. Наведени докази на које бранилац указује да нису достављени окривљеном и браниоцу нису незаконити докази само због чињенице да им исти нису достављени, посебно када се има у виду стање у списима предмета, а наиме, да је бранилац окривљеног адв. Р.Д. дана 11.03.2014. године извршила увид у списе предмета ОЈТ у Ваљево, чиме се упознала са наведеним доказима.

Стоји навод захтева везан за записнике о ванредном техничком прегледу Центра за техничке прегледе Р. ДОО од 17.03.2014. године и 30.12.2013. године да је нејасно о каквим се записницима ради. Наиме, увидом у списе предмета утврђује се да се ти записници односе на ванредни технички преглед сасвим других возила који немају везе са предметним критичним догађајем и да су исти очигледно грешком здружени списима овог предмета, међутим, чињенично стање и није засновано на тим записницима, па неосновано бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Бранилац у захтеву указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП јер је прекорачена оптужба тиме што је оштећеној Д.З.1 у пресуди признато својство оштећене иако она као оштећена није наведена ни у оптужници нити се појављивала током главног претреса.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, у погледу свих субјективних и објективних елемената кривичног дела у питању постоји потпуни идентитет диспозитива оптужног акта и изреке првостепене пресуде, а број оштећених не представља битан елемент кривичног дела, није обухваћен оптужбом и без утицаја је на постојање предметног кривичног дела. Стога неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Оценивши, из изнетих разлога захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.Л. неоснованим, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.